

“Ὡς κ’ ἡ καημένη Γκεκαριά ἀφιλογῇ τὸ ἔχουν,
τί ἔπαθαν οἱ χριστιανοὶ πὸ τούτῃρε τὴν πόλη
(ἀφιλογῇ = λόγος περὶ τινος, συζήτησις).

Γκέγκας ὁ, πολλαχ. καὶ Λεξ. Πρω. Δημητρ. Γκέγκης
Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. Γκέγκος Λεξ. Δημητρ.
Γκέγκας Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡπ. (Πάργ.) Μακεδ. (Ἄνω Κώμ.
Βέρ. Βόιον Ἐράτυρ.) Πελοπν. (Μεσσην. Πιάν. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. κ.ά.)— Λεξ. Πρω. Δημητρ. Γκέ-
κος Πελοπν. (Μεσσην.) Τζέγκας Πελοπν. (Γελίν.) Πληθ.
Γκέγκηδες σύνθηθ. Γκέγκ’δισ Μακεδ. (Δεσκάτ. Λιτόχ.)
Γκέγκ’δισ Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *G e g ē* = ὁ κάτοικος τῆς Βορείου Ἀλ-
βανίας.

1) Ὁ κάτοικος τῆς Βορείου Ἀλβανίας.

Ἡ λ. συνήθως μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀμορφώτου, τοῦ πείσμονος,
τοῦ βιαίου καὶ ἐκδικητικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ μικρόνου πολλαχ.:
Εἶναι ἓνας Γκέγκας αὐτός, δὲν ξέρει ποῦ πᾶνε τὰ τέσσερα
Πελοπν. (Κόρινθ.) *Εἶνι Γκέγκας* (πείσμων) Μακεδ. (Βέρ.)
Αὐτοὶ οἱ Γκέγκ’δισ εἶν’ σὰ μ’ σότουρξ’ Μακεδ. (Δεσκάτ.) || Φρ.
Ἀ κακουμοῖρ’ Γκέκα! (ἐπὶ ἀνθρώπου ἐργαζομένου σκληρῶς)
Στερελλ. (Ἀχυρ.) Συνών. *Ἀ ρ β α ν ῖ τ η ς* 1. Πβ. *Ἀ ρ -*
ν α ο ὕ τ η ς. β) Ὁ τηρῶν τὸν λόγον τοῦ Πελοπν. (Πιάν.)
2) Ἀλβανόφωνος τῆς Ἑλλάδος Πελοπν. (Λιγούρ.) Στερελλ.
(Ἀχυρ.) κ.ά. 3) Ὁ λίαν ὑψηλόσωμος, ἄχαρις καὶ ἀκάθαρτος
Μακεδ. (Βέρ.) Πελοπν. (Γελίν. Κόρινθ.) κ.ά.— Λεξ. Πρω.
Δημητρ. β) Φόβητρον τῶν παιδίων, Μορμὼ Εὐβ. (Κάρυστ.)
Συνών. *μ π α μ π ο ὕ λ α ς*. 4) Εἶδος ἢ ὄνομα θηρευτικοῦ
κυνὸς ἰδιαιτέρας ἀντοχῆς καὶ ἰκανότητος Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.)
Μακεδ. (Βέρ. Βόιον Σαμαρ. κ.ά.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἡλ.
Μεσσην. Τριφυλ. κ.ά.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκέγκας* Ἀθῆν. *Γκέγκες*
Σκίαθ. *Γκέγκας* Ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν. Μαζαρ. Μαργαρ.)
Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Καστορ.) *Γκέκος* Τῆν. (Πυργ.)
ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Ὶ τ’ Γκέγκα* Ἡπ. (Ἰωάνν.)
Μακεδ. (Καστορ.) *Ὶ τ’ Γκέκα* Μακεδ. (Ἄνω Κώμ.) *Τ’*
Γκέκα ἢ Δέσ’ Μακεδ. (Βόιον) *Ὶ τ’ Ράχ’ τ’ Γκέγκα* Ἡπ.
(Ἰωάνν.) *Γκέγκηδες* Β. Ἡπ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς
τύπ. *Γκέγκας* Εὐβ. (Στρόπον.) *Γκέγκας* Εὐβ. (Στεν.) Μακεδ.
(Ἄνω Κώμ.) Τῆν. (Ἰστέρν.) *Γκέκος* Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Γκέγκικος ἐπίθ. πολλαχ. *Γέγικος* Ἰθάκ. *Γκέγκικους*
Μακεδ. (Νάουσ.) *Γκέγκικος* Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. Ξη-
ροκ.) — Λεξ. Δημητρ. *Γκέγκ’κους* Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ *Γ κ έ γ κ α ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι κ ο ς.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν *Γ κ έ γ κ α ν*, ἥτοι
τὸν κάτοικον τῆς βορείου Ἀλβανίας ἐνθ’ ἄν.: *Γκέγκικη*
φορεσιὰ - Γκέγκικο γινάτι - κεφάλι - σκυλλὶ - Γκέγκικες
κάλτσες - Γκέγκικα καριοφίλια πολλαχ. Ἀγόρασε ἓνα σκυλ-
λὶ *Γέγικο* τσῆ μύριας λύσσας (λίαν ὑπερτιμημένον) Ἰθάκ.
Αὐτὰ εἶνι μιγάλα πρόβατα, εἶνι ἀπὸ *Γκέγκικου* νταμάρι
(= εἶδος) Μακεδ. (Νάουσ.) *Τὸ Γκέγκικο σκυλλὶ τοῦ Πάνου*
ἐπιασ’ ἓνα λαγὸπ’λο Πελοπν. (Γαργαλ.) *Μὲ Γκέγκ’κα* σῶ’λλιὰ
κυν’γάου ἰγὼ Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκέγκ’κισ* Λάγκις Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.)

γκεζάκι τό, Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. *γ κ ε ζ ῖ*.

Παιδιὰ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν ὠμίλλαν τῶν ἀρχαίων, κατὰ
τὴν ὁποίαν οἱ παῖκται ἀμιλλῶνται νὰ ρίψουν ἐξ ὀρισμένης
ἀποστάσεως βόλους ἢ λίθους ἐντὸς στόχου ἀποτελουμένου
ἐξ ὁμοκέντρων κύκλων κεχαρχμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Συν-
ών. *γ κ ε ζ ῖ* 2.

γκεζεράκι τό, ἐνιαχ. *γκιζιράξ’* Θεσσ. (Ἀετόλοφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ κ ε ζ έ ρ ι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Περίπατος μικρᾶς διαρκείας, μικρὰ διαδρομή: *Καὺ’ γκι-*
ζιράκια μὲ τὸν ἀρραβουνιαστ’κὸ μὲ τ’ν κούρσα Συνών.
β ο λ τ ῖ 1, *β ο λ τ ῖ τ σ α*, *β ο λ τ ο γ ὕ ρ ι*, *β ο λ τ ο ὕ λ α*,
γ υ ρ ο β ο λ ῖ τ σ α, *γ υ ρ ο υ λ ῖ τ σ α*, *π ε ρ ι π α τ ᾶ κ ο ς*.

γκεζέρι τό, Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βούρβουρ. Σκορτσιν.)
γκιζέρ’ Ἡπ. (Ζαγόρ. Ραδοβύζ.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Δομοκ.
Μοσχάτ. Νερόμυλ. Σουκαμν.) Θράκ. (Κοσμ.) Μακεδ. (Βόιον
Βρία Βροντ. Γρεβεν. Ἐράτυρ. Καστορ. Κοζ. Μοσχοπόταμ.
Ρητιν. Ρουμλ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ῖ ζ ω*.

1) Περίπατος, ἄσκοπος περιπλάνησις ἐνθ’ ἄν.: *Φόρεσε τὰ*
καινούργια σκουτιὰ καὶ βγήκε ’ς τὸ γκεζέρι (σκουτιὰ = ἐν-
δύματα) Πελοπν. (Βλαχοκερ.) *Καλὰ εἶνι τὰ γκιζέρια*, ἀλλὰ
ἔχουνμι κὶ σπῖτ’, δὲ *μπουροῦμι νὰ γκιζιροῦμι οὐλονένα* Θεσσ.
(Σουκαμν.) *Δέ σ’ ἀφίν’ν τὰ γκιζέρια νὰ ῥ’τάξ’ς τοῦ σπῖτ’ σ’*
Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ψ’χουμαχεῖ ἡ μαννιὰ τ’ς κ’ ἱκεῖν’ βγήκι
’ς τοῦ γκιζέρ’ (μαννιὰ = μάμμη) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.)
Συνών. *ἀ ν α γ υ ρ ῖ δ α* 1δ, *ἀ π ο γ υ ρ ῖ δ α* 2, *β ό λ τ α*
2, *β ο λ τ ᾶ ρ ι σ μ α*, *γ κ ε ζ ε ρ ῖ ό*, *γ υ ρ ο β ό λ η μ α*,
γ υ ρ ο β ο λ ῖ ᾶ, *γ ὁ ρ ο ς*, *γ υ ρ ι τ ῖ ό*, *γ υ ρ ο υ λ ῖ ό*,
π ε ρ ι δ ῖ ᾶ β α σ μ α, *σ ε ρ γ ῖ ᾶ ν ι*, *τ σ ᾶ ρ κ α*, *χ ᾶ ζ ε -*
μ α. β) Ἐξοδος ἀναψυχῆς, διασκέδασις Πελοπν. (Βούρβουρ.)

γκεζερίανος ὁ, ἐνιαχ. *γκιζιριάνους* Μακεδ. (Βόιον Δα-
μασκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ κ ε ζ έ ρ ι* διὰ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ᾶ ν ο ς.

Ὁ περιφερόμενος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἄνευ προδιαγεγραμμένου
σχεδίου. Συνών. *β ο λ τ ο γ ὕ ρ η ς*, *γ κ ε ζ ε ρ ῖ τ ζ ῆ ς*,
γ υ ρ ι σ τ ῆ ς, *γ υ ρ ο υ λ ᾶ ς*, *ρ έ μ π ε λ ο ς*, *ρ έ π η ς*,
σ ο κ α κ ᾶ ς, *σ ο υ λ α τ σ α δ ό ρ ο ς*, *σ ο υ ρ τ ο ὕ κ η ς*.

γκεζερίζω Προπ. (Ἀρτάκ.)—Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω.
Δημητρ. *γεζερίζω* Πελοπν. (Δίβρ.) *γκιζερίζω* Λεξ. Δημητρ.
γιζερίζω Κέρκ. (Ἀργυροῦδ.) *γκιζιρίζον* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ.
(Ἀγία Παρασκ. Ἀνατολ. κ.ά.) Θράκ. (Διδυμότ.) Μακεδ.
(Καστορ. Σαμαρ. Χαλάστρ. κ.ά.) *γιζιρίζον* Λέσβ. *γκεζερώ*
Πελοπν. (Μεσσην.) κ.ά. — Α. Τραυλαντ., Ν. Ἐστ., 20
(1936), 1432 Σ. Δάφνης, Ν. Ἐστ., 15 (1934), 491 — Λεξ.
Πρω. Δημητρ. *γκιζερώ* Ἡπ. (Μαργαρ. Τσαμαντ.) *γκιζιρώ*
Ἡπ. (Κόνιτς.) Θεσσ. (Καρδίτς. Χάσ. κ.ά.) Θράκ. (Μαῖστρ.)
Μακεδ. (Ἀβδέλλ. Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Δεσκάτ. Γκριντ.
Κοζ. Μοσχοπόταμ. Νιγρίτ. Πεντάπολ. Φλόρ. κ.ά.) *γιζιρώ*
Λῆμν. (Πλάκ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) *γκεζεράω* Ἡπ. (Δρό-
βιαν. Χιμάρ.) Πελοπν. (Ἀργολ. Βλαχοκερ. Βούρβουρ. Δάρα
Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Λιγούρ. Σκορτσιν.) Προπ. (Πάνορμ.)—
Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. *γεζεράω* Μεγαρ. *γκεζεράω*
Πελοπν. (Σουδεν.) *τζεζεράω* Πελοπν. (Κόρινθ.) *γκιζεράω*
Ἡπ. (Πάργ.) Πελοπν. (Βραχν. Καλάβρυτ. Μεσσην. Κόρινθ.
Τρίκλ.) Στερελλ. (Κλων.) κ.ά. *γκιζιράω* Εὐβ. (Αἰδηψ.)
Ἡπ. (Βίτς. Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλατανούσ. Ραδοβύζ.) Θεσσ.

